

Helen Eriksdotter och Ola Pettersson hade premiär på nya "Det var en gång ett land" i Norrtälje kyrka.

FOTO: MARGARETHA LEVIN BLEKASTAD

Vemod och värme när Helen och Ola berättar sin saga

Recension
Musik

Vad är ett liv och vad är en människa? Det är frågor som ställs i Helen Eriksdotters och Ola Petterssons nya konsertprogram.

Ett finstämt strövtåg genom både hembygd och minnen.

Det handlar om tidens gång, längtan och saknad, när Helen Eriksdotter och Ola Pettersson tar oss med på en vandring längs en äldre mans stigar. Och - kanske mest av allt - om att se tillbaka på något som inte längre finns kvar.

Konsertprogrammet "Det var en gång ett land", som hade premiär i Norrtälje kyrka den 27 mars, är en både vemodig och varm berättelse, där Helen Eriksdotters texter varvas med visor, som förmedlar tidsanda, känslor och erfarenheter.

Det är intressant att se honom framför sig.

Den gamle mannen, som har bott i sitt torp hela sitt liv. Nu drar han på sig stövlarna, sätter på sig hatten och går ut i vinterlandskapet. Ner mot ångar,

Ola Pettersson.

kyrkan och en porlande bäck. Allt det som är välbekant och väcker minnen.

Så får vi gå rakt in i den värld som är hans, via Frödings välkända "Strövtåg i hembygden", där Helen Eriksdotters varma flöjttoner svävar över Ola Petterssons röst.

Den gamle mannen, som inte får något namn, låter minnen och tankar vandra. Där är farfar, som han försöker komma ihåg, skomakaren, som levde en dag i taget, vinterns tystnad och hon, som han mötte för länge sedan.

Det är en känsloladdad berättelse, där text och musik är i djup samklang med varandra. Helen Eriksdotters

Helen Eriksdotter.

Det var en gång ett land

En saga om en svunnen tid
Helen Eriksdotter, text och flöjt
Ola Pettersson, gitarr och sång
Premiär Norrtälje kyrka 27 mars

skickliga flöjtspel, med toner som söker sig ut i kyrkan och stiger mot taket, skapar en lyhörd harmoni med Ola Petterssons varma röst och gitarr.

Från Fröding rör de sig vidare till "Amerikavisan" med emigranterna som sålde sin hemman, Allan Edwalls kluriga "Visst är det bättre, men int' är det bra" och en rad andra visor och psalmer.

Den gamle mannen får berätta glimtar från sitt liv, reflektera över fel och brister och fundera över förlåtelse när turen har kommit till "Ett sista glas". Så blir det en berättelse om ett land med röda stugor, blomsterångar, ljusa

sommarkvällar och gnistrande vinternätter. En svunnen tid, skriver de i programmets titel, men ändå inte så långt borta. Minnen och spår finns i allra högsta grad kvar.

Det handlar om tidens gång. Om ett liv, som gick så obegripligt fort. Nu går den gamle mannen till kyrkan - och vi får så passande höra "Blott en dag".

Den gamle mannen summerar sin stund på jorden. Vad är ett liv, vad är en människa, frågar Helen Eriksdotter, innan det är dags att sätta punkt.

Och låta Göran Fristorps "Där går jag över ångarna" följa publiken ut i värvkällan.

"Det var en gång ett land" är en varm, hjärtad och medmänsklig musikalisk berättelse om minnen, avsked och saknad.

Onsdagens premiär är den enda inbokade föreställningen just nu, förhoppningsvis blir det fler.

Margaretha Levin Blekastad
0176-795 60
margaretha.levin@norrteljetidning.se